

vil jeg indrømme, at Udvalget har taget tilbørligt Hensyn til dem i de allerfleste Retninger, som jeg da omtalte; men der er dog et Par Punkter, hvor det endnu forekommer mig, at der burde gjøres lidt Forandring, idet det synes mig, at vedkommende Bredeieres Rettigheder ikke ere saa fuldstændig paaagtede, som jeg kunde finde Grund til at foreslaa, at de burde være. Jeg sigter navnlig til det Tilfælde, jeg omtalte ved 1ste Behandling, om de mange Strømhjul, som findes i mangfoldige Aaer, især paa Vestkysten af Sylland, og som ere omtalte i § 32 i Udvalgets Ændringsforslag. Det fremgaar af denne nye Paragraf, at, hvor der i et offentligt Bandleb skal ske Opstemning for Strømhjul, der skal først Landvæsenkommissionen tilkaldes og afstedes en Kjendelse, før nogenformelt Opstemning eller noget-formelt Strømhjul, hvor lille det end er, kan anbringes. Jeg er bange for, at dette i mange Tilfælde vil medføre for store Bekostninger, og jeg antager, at der slet ikke kan være Noget veien for at henstille Afgjøvelsen heraf til vedkommende Kommunalbestyrelse. Der er stillet et Ændringsforslag til § 64, som gaar ud paa, at i Bestemmelsen „enten den tilsynshavende kommunale Bestyrelse dertil har givet sit Samtykke, eller Paagjældende ved Kjendelse af Landvæsenkommissionen osv.“, skulle Ordene fra „enten“ til „eller“ udgaa. Det forekommer mig, at det ikke kan være rigtigt i alle Tilfælde; thi, som sagt, med Hensyn til hvad der omhandles i det første Stykke af Udvalgets § 32, og navnlig i det første Punktum af denne nye § 32, forekommer det mig, at der kunde være Tilfælde, hvor en ringe Opstemning, som er nødvendig for at frembringe den fornødne Driekraft til Vandhjul, ikke kan skade Andre end vedkommende Bredeiere og maaste ikke engang dem, men allerhøjest et Par Bredeiere ovenfor Opstemningen. — Der er tillagt de Interessentfæder, hvori flere end fem ere Lovtagere, en betydelig Ret til at expropriere og til at tvinge Andre til at taale deres Bandleddninger gennem sine Eiendomme, hvilket jeg ikke skal indvende Noget imod. Men det forekommer mig, at de Interessenter, hvis Tal er under 5, ikke have den samme Ret, som de Interessentfæder, hvor Tallet er over 5, og navnlig i det Tilfælde, hvor der kun er 2 Bredeiere, som have Eiendomme, strækkende sig saa langt langs med Bandlebet, at Vandingsanlægget slet ikke kan skade dem, som have Eiendomme ovenfor, kan jeg slet ikke forstaa, at de skulle være besværede med en saa stor Bekostning som den at tilveiebringe en Landvæsenkommissionenskjendelse. Jeg kan ikke se rettere, end at man i saadanne Tilfælde godt kunde overlade det til den kommunale Bestyrelse at afgive dette Skjøn. Jeg ser nu ogsaa, at Udvalget helt igennem har fastholdt den Bestemmelse, at der ved enhver Opstemning skal anbringes et Flodemaal. Jeg veed heller ikke,

om det ikke er at gaa for vidt, om man ikke kunde overlade det til den kommunale Bestyrelse i visse Tilfælde at bestemme, enten der skulde anbringes Flodemaal eller ikke. Det forekommer mig, at den kommunale Bestyrelse igjennem hele Loven paa en Maade bruges kun som Forretningsfører, at den har faaet betydeligere Pligter at udføre, men ingen Rettigheder. Jeg hørte endogsaa af den ærede Ordfører, at det var Udvalgets Mening, at selv med Hensyn til Affattelsen af Regulativer skulde vedkommende Kommunalbestyrelse kun kunne afstaa Regulativerne i Overensstemmelse med Vedtægter og ældre Afgjørelser, og at nye Bestemmelser skulde tilveiebringes enten ved Bandlebsmænd eller ved Landvæsenkommissioner. Deraf fremgaar det endnu tydeligere, at de kommunale Bestyrelser have faaet, som jeg sagde, en stor Del Pligter, men ingen Rettigheder. Jeg tror, at naar der ved ethvert Stemmeværk ved alle offentlige Bandleb, selv om det er nok saa ubetydeligt, skal sættes Flodemaal, og Landvæsenkommissionen skal tilkaldes i hvert Tilfælde, hvor der skal sættes Flodemaal, vil det foraarstaae unyttig Bekostning i mange Tilfælde, som man let kunde have undværet. Jeg vil derfor meget henstille til det ærede Udvalg at tage under nærmere Overveelse, om det virkelig er nødvendigt for det Første med Hensyn til disse Strømhjul at fastsætte, at de ingeninde maa anlægges ved offentlige Bandleb, uden at der først skal være en Landvæsenkommissionenskjendelse, og for det Andet, om det ikke ogsaa kunde overlades de kommunale Bestyrelser i visse Tilfælde at sætte Flodemaal eller i alt Fald afgjøre, om der skal sættes Flodemaal eller ikke, thi Enhver, der kjender til saadanne større Bandleb som f. Ex. Storaanen i Sylland, veed, at det er en meget vanskelig Sag med disse Flodemaal, thi Vandet kan stige 6—7—8 Alen, og det sker enten ved Løbbrud eller ogsaa ved betydelige Regnskyl, som falde længere oppe, og som kunne foraarstaae, at Vandet stiger til en overordentlig Høide til visse Løber, og hvorefter skal saa Bestemmelsen om Flodemaal træffes? Skal det være efter almindelig daglig Vandstand eller efter den højeste Vandstand i Sommertiden, eller hvorefter skal det være? Jeg tror, at man her har givet sig Landvæsenkommissionerne alt for meget i Bold. Jeg frygter for, at der kan ske Misbrug i overordentlig Grad med disse Flodemaal, især naar der skal findes Flodemaal, hvorfomhelst der findes Opstemninger. Ogsaa paa dette Punkt vil jeg gjerne henstille til Udvalgets næiere Overveelse, om der ikke kunde ske nogen Moderation heri. Den ærede Ordfører omtalte Sørne og de Bestemmelser, der findes herom i Forslaget, hvilke jeg ikke skal sige Noget imod, men den ærede Ordfører mente, at det var en noget egen Sag at sætte Sørne ind her under denne Lovs Bestemmelser. Jeg omtalte allerede ved første Behandling § 83, hvor det forbydes en Mand at